

[Niels Helveg Petersen]

man nærmer sig grundprincipper, som også hører borgerlønnen til. Det tredje område er, at vi har taget fat på at løse samspilsproblemer for pensionister, som vi også synes er en rimelighedshandling. Det har igennem år været utåleligt, at ældre medborgere med helt beskedne indtægter ved siden af deres folkepension kunne få beskattet deres ekstrainkomster helt væk ved skat og ved bortfald af sociale ydelser. Vi har med stor glæde deltaget i arbejdet med at gennemføre denne lovgivning og de øvrige initiativer på det socialpolitiske område.

I den forbindelse har det da også været en stor glæde for os at se, at på nogle væsentlige sociale områder er der sket forbedringer. Man skulle ikke tro det, når man hører hr. Gert Petersen, men det er der faktisk. Der er færre bistandsklienter, der er færre ungdomsledige, der er færre langtidsledige. Det er da sociale fremskridt, og jeg måler gerne min ansvarlighed, også min sociale ansvarlighed, med den målestok. Det skal være mit første svar til hr. Gert Petersen.

Mit andet svar skal være, at jeg anser SFs økonomiske politik for at være tindrende uansvarlig og demagogisk, for den kan ikke gennemføres. Hvis man gennemførte den, ville det blive enormt dyrt; til gengæld ville man også være sikker på, at den ikke kunne holde. Man stiller mennesker ting i udsigt, der ikke er realistiske, man stiller mennesker i udsigt, at det er muligt for Danmark i den situation, vi er i med et kæmpeunderskud på betalingsbalancen, at gennemføre en voldsom oppustning af de offentlige udgifter, uden at det har ganske dystre konsekvenser, og det er det, jeg vil tillade mig at betegne som demagogi.

Hr. Gert Petersen og jeg er imidlertid enige om én ting, og det er jeg da kun glad for, nemlig at det er svært, for ikke at sige umuligt at forestille sig, at der kunne komme noget ud af den parlamentariske situation, som vi tidligere har haft med en socialdemokratisk regering, der måtte støtte sig på SF og Det Radikale Venstre. Det var den situation, som var så frustrerende i 1982, og som førte til, at den tidligere regering simpelt hen trådte tilbage uden at udskrive valg.

I øvrigt er det ikke så mærkeligt, at hr. Gert Petersen og jeg er uenige, for jeg har en mistanke om, at hr. Gert Petersen faktisk er

troende socialist, og det er jeg ikke. (*Munterhed*).

Det Radikale Venstre har også på nogle lovgivningsområder måttet se, at flertal er blevet dannet uden om os. Ja, det lyder enkelt at danne flertal uden om 10 radikale mandater, men somme tider er det måske ikke så nemt endda. Vi har måttet se, at regeringen lavede et forlig med Socialdemokraterne om Storebælt, som vi absolut er imod. Man valgte her den dyreste model i den dyreste udførelse, og det er vi absolut imod. Vi er heller ikke med i aftalerne om hybridnettet, og vi har med beklagelse måttet se, at der her i Folketinget eksisterer et retspolitisk flertal bestående af regeringspartierne og Socialdemokratiet. Vi var uenige med det retspolitiske flertal om den måde, stramningen af flytningeloven blev gennemført på, ligesom vi absolut er imod den stramning af retshåndhævelsesreglerne, som der skal stemmes om i morgen, og som der advares imod fra store dele af landets retslærde.

Jeg skal om det økonomiske ikke gøre særlig mange bemærkninger. Jeg kan konstatere, at der er sket en klar forbedring på betalingsbalancen i 1987. Det var også på tide, og det er et godt tegn, at valutareserverne i disse dage viser stor vækst. Vi kan også glæde os over, at beskæftigelsesudviklingen ikke i praksis forløber nær så dystert som spået af vismændene. I øjeblikket er der faktisk ingen tegn sådan fra virkeligheden på den drastiske stigning i ledigheden, som er blevet spået af flere af de økonomisk ansvarlige, og heldigvis for det! Men det er klart, at der for dansk økonomi er overordentlig store problemer i de kommende år.

Betalingsbalanceproblemerne er langtfra løst, og en løsning af dem forudsætter, som hr. Svend Auken sagde det, et langt og sejt træk, som betyder, at ressourcerne i samfundet gennem en årrække reserveres til de sektorer i vores økonomi, som er betalingsbalance-sektorerne, altså en gradvis overførsel af ressourcer til den private sektor, som konkurrerer direkte med udlandet. Når hr. Gert Petersens politik, hvis den blev gennemført, ville slå fejl og øge vores balanceproblemer, er det, fordi det nu engang er nødvendigt at reservere meget betydelige ressourcer til udviklingen af den private sektor.

Det Fri Aktuelt bragte en meningsmåling i søndags med meget interessante resultater.